

A világpolitika a belgákról, ó, a balgákról szól. Mert már megint nincsen kormányuk, erre még utóbb rámegegy a királyi család egyik tagjának egészsége. Bezzeg a Bělga nyomult csütörtökön, a pécsi bőrgyári buliban, rengeteg fiatal nagy öröme. Szóval, a PEN dübörög, pörög, a Rocksertésnek (képünkön) viszont nincsen könnyű élete. Disznóság, de mindenki az orrát piszkálja, a fejét pofozza, fülét rángatja. Ha ezt Miss Röfi láthatta volna, nyilván kiakad, vagy a védelmére kel kollégájának.

A Bělga fanatikusai egységükről tettek tanúbizonyságot. Annak ellenére, hogy egy kellően régi film szerint, Ha kedd, akkor ez Belgium. Ezek szerint, ha csütörtök este, abban az esetben is Bělga, legfeljebb egy kicsit más, mint a hollandok szomszédjai.

Az ipari telepen este sétálgatva, egyszer csak, mint a mesék világában, kitört az utcai buli. A La Fanfare En Pétard muzsikált, de valami csodálatosan. Ritkaság, ha egy banda egyszer csak kitelepül, meglátogatva a tisztelt közönséget. A dobos a vállára vette a szerkót – na jó, nem a teljeset –, a szaxofonos úgy fújta, ahogyan kell. De talán a legérdekesebb az volt, hogy az énekesnek akadt egy megafonja, abba kiáltotta bele a szöveget, fokozva a hangulatot. Nem kellett nekik több, mint tíz perc, olyan bulit kerekítettek, hogy csuhaj!

Punkok is csapást mértek, méghozzá ütőset. Az egyik sátorban egy olyan, egyébként húsz éve a placcon lévő csapat „zúzott”, amelyiknek a nevét csak csúnyán lehet leírni. Mindenkitől elnézést kérünk, de a HétköznaPI CSAIódások már csak ilyen. Ha ezt comandante Che Gevara hallhatta volna, bizony megvalósulhatott volna a földrészeken átívelő világforradalom. De Ernesto áldozata lett saját eszmevilágának, ezért azt sem tudhatta meg, hogy leomlott berlini fal, a kínaiak helyett pedig éljen a dalai láma. Legalábbis a MunkanaPOK BĀnata (ilyen banda nincsen, csak itt, mert így kevésbé vulgáris) szerint. A sátor epicentrumában a műfaj kedvelői viszont kedvükre pogózhattak, ha ezt ők egyáltalán így nevezik. Néha már-már úgy tűnt, elszabadulnak az indulatok, ám kiderült, mindenki barátja a másiknak, meg a punknak.

Hanem, ha egyszer valaki belebotlik egy álláshirdetésbe, ahol Rocksertést keresnek akkor gyorsan, ne jelentkezzen. Nehéz az ilyen állatfaj élete, mert mindenkinek van hozzá néhány jó szava, meg pár rossz is. Miközben húzogatják a fülét, a „ganétúróját”, hogy a farkát már meg se említsük, kellő elővigyázatossággal.

Szóval csütörtökön nem mondott csütörtököt a „revü”, ami persze ma is folytatódik. Aki nem hiszi, járjon utána. Majd akkor meglátja, mi a módi 2010-ben, Pécsen, a városban, ami cseppet sem mellékesen Európa Kulturális Fővárosa.